

[Hækkerup.]

Gaardmænds Børn. Derfor er de ogsaa interesseret i, at der skabes saadanne Muligheder, at deres Børn kan skaffe sig et Udkomme. Før eller senere kommer de ogsaa til at staa overfor Kampen for Tilværelsen. Disse Forslag har derfor en nøje Forbindelse med Arbejdsløsheden, og det skal ikke lykkes den højtærede Landbrugsminister at frakende dem den.

Den højtærede Landbrugsminister talte i Gaar i en særdeles truende Tone om Socialdemokratiets Ansvar overfor den Arbejdsløshed, som det danske Samfund lider under. Jeg vil dertil sige, at Socialdemokratiets Ansvar overfor Arbejdsløsheden, det kender vi særdeles vel. Den Tone, som den højtærede Landbrugsminister anvendte i Gaar, var for Resten den samme Tone eller havde den samme Understrøm, som gaar igennem den højtærede Ministers berømte eneste Tale, denne Tale, der i hele Venstrepresen og en stor Del af den konservative Presse er slaaget op til den højeste Grad af Visdom, ligesom Kalifens Ord er det eneste rette og sande for alle troende Muhamedanere. Denne Tale gaar jo ud paa, at det er den høje Løn, det er 8 Timers Dagen, og det er Fagforeningernes.....

Formanden: Jeg advarer imod, at man ogsaa kommer ind paa Lønsspørgsmaalet under Behandlingen af Jordspørgsmaalet. Det vilde føre alt for vidt.

Hækkerup: Jeg skal heller ikke komme ind paa Lønsspørgsmaalet, men kun paa Arbejdsløshedsspørgsmaalet, og den højtærede Formand vil sikkert erkende, at Forslaget har den nøjeste Forbindelse med Jordspørgsmaalet.

Den højtærede Landbrugsminister hævder altsaa, at det er de Resultater, den faglige Bevægelse hidtil har opnaaet, som har den væsentligste Skyld for Arbejdsløsheden. Hvis det var rigtigt, maatte Forholdet jo være dette, at den største Arbejdsløshed maatte være i de højest lønede Fag, hvorimod Landbruget, der ikke har 8 Timers Arbejdsdag, hvor der neppe er Fagforeninger, og som betaler en overmaade ringe Løn, burde være forskaanet for Arbejdsløshed. Men vi ved alle, hvad der blev oplyst af mit Partis ærede Ordfører i Gaar, at vi har for Tiden 5000 arbejdsløse Landarbejdere, og hvis alle de arbejdsløse i Byerne, som naturligt hørte hjemme paa Landet, var blevet derude, vilde der være mange arbejdsløse i hver eneste Kommune i Danmark. Den højtærede Minister ved

godt, naar han vil se lidt tilbage paa Forholdene — og den højtærede Minister kan i alt Fald huske lige saa langt tilbage som jeg —, at til Trods for, at Fagforeningsbevægelsen paa Landet er ganske ny, den er jo kun en halv Snes Aar gammel, har Forholdene paa Landet i de sidste to Menne-skealdrer været, at den opvoksende Ungdom Aar for Aar er blevet skubbet bort fra Landet og er blevet drevet ind til Byerne eller drevet over den store Dam.

Det Grundlag, hvorpaa den højtærede Landbrugsminister fører sin eneste Tale, er altsaa fuldstændig fejlagtigt; men det forhindrer naturligvis ikke, at hele Venstrepresen og en stor Del af den konservative Presse stadig slaar denne Tale op. Men jeg vil da sige til den højtærede Minister: Man kan til en Tid vildlede Flertallet, og man kan altid vildlede nogle, men man kan ikke i det lange Løb vildlede et Flertal i Befolkningen. Derfor er det min sikre Overbevisning, at det bliver ikke vore Forslag, men det bliver den højtærede Ministers eneste Tale, der vil komme til at give Bagslag i Agitationen.

Saa har jeg til Slut et Par Bemærkninger til de Lovforslag, som er stillet af det radikale Parti med den ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen som Ordfører. Det ærede Medlem tillagde disse Forslag en overmaade stor Betydning. Jeg tror nu ikke, at Forslagene, selv om de blev gennemført, saaledes som de foreligger, vilde faa nogen synderlig stor Betydning. Vi vil ikke modsætte os en velvillig Behandling af disse Forslag. Vi ønsker dem overvejet nærmere, og kan vi se, at de indeholder Muligheder for at gennemføre Fremskridt paa forskellige Omraader, saa skal vi være villige til at gaa med til dem.

Men naar Forslagenes Hovedtendens er denne, at Kommunerne skal oprette Husmandsbrug, saa tror jeg ikke meget derpaa, bl. a. af den Grund, at der neppe er ret mange Kommuner, der har Jord til Disposition. De Landkommuner, der har Jord til dette Formaal, er sikkert meget faa. Af nogle Oplysninger, vi for nogle Aar siden fik i Jordlovsudvalget angaaende den Jord, som er til Raadighed i Bykommuner, fremgaar det, at i de 58 Bykommuner, som vi fik Svar fra, var der kun 7 eller 8, som i det hele taget havde Jord til Raadighed, som kunde anvendes til Udstykning, og det var i mange Tilfælde endda ganske smaa Arealer.

Men jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen i, hvad han i Gaar saa stærkt fremhævede, at naar Kommuner